



Happy Model

โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข

จัดทำโดย

คณะทำงานด้านการประสานการขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

หอการค้าไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ-บพข.

คำนำ

Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุขนี้เกิดจากความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง โดยคณะกรรมการการท่องเที่ยวคุณภาพสูง หอการค้าไทย และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้จัดทำคู่มือ Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง (High Quality Tourism) โดยการเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีคุณลักษณะสำคัญ คือ กินดี (Eat Well) อยู่ดี (Eat Well) ออกกำลังกายดี (Fit Well) และ แบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well) โดยใช้เมล็ดพันธุ์ความสุข Happy Seed ที่เกิดจากการนำแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในมิติต่างๆ มาประยุกต์ใช้

คณะผู้จัดทำขอขอบคุณ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หน่วยบริหารทุนและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) คณะกรรมการการท่องเที่ยวคุณภาพสูง หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือและผลักดันให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิด Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข

ทางคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือพัฒนาการท่องเที่ยว Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข จะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสร้างเมล็ดพันธุ์ที่ออกงามไปสู่ “การเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูง”

คณะผู้จัดทำ



สารบัญ

Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข เส้นทางสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง	6
กินดี (Eat Well)	13
อยู่ดี (Live Well)	19
ออกกำลังกายดี (Fit Well)	25
แบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well)	31
แนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)	37
การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)	45



Happy Model

โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข

HAPPY MODEL

โมเดลอารมณ์ดีมีความสุข
เส้นทางสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง



แนวคิดโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model) เพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวคุณภาพและการขับเคลื่อนด้วย Happy Model

จากแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model) เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวมที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio-economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่างๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกันโดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบกับประเทศไทยมีจากหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรม เพื่อให้เกิดโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็งมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวถือเป็นรากฐานสำคัญที่นำไปใช้ในมิติต่างๆ รวมถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ “เป็นการใช้ค่านิยม BCG เป็นต้นแบบในการนำไปสู่การท่องเที่ยวคุณภาพและขับเคลื่อน Happy Model” ดังนี้ 1) เปลี่ยนแนวคิดจากการมองเป็น “ต้นทุนในการดูแลธรรมชาติและวัฒนธรรม” เป็นการสร้าง “รายได้จากวัฒนธรรมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน เน้นการท่องเที่ยว” 2) เน้นการท่องเที่ยวคุณภาพมากกว่าปริมาณนักท่องเที่ยว สร้างรายได้จากคุณค่าของประสบการณ์ 3) ยกกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในส่วนของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ พัฒนาพื้นที่จากเมืองนำเที่ยว เป็นเมืองนำอยู่ 4) เน้นการกระจายได้เป็นกลไกสร้างความร่วมมือ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างให้ประชาชนในพื้นที่และคนรุ่นใหม่รักและภูมิใจในถิ่นเกิด



กว่าจะเป็น “Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข”



ที่มา: หอการค้าไทย

สิ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวไทยสามารถยืนหยัดได้อย่างมั่นคง คือ “คุณค่าแห่งอัตลักษณ์ไทย (Thainess Identity Value)” ความงดงามทางวัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เรื่องราวความเป็นมา สถานที่ ภูมิปัญญา วิถีชีวิตความเป็นอยู่และมิตรไมตรีของคนไทย และความสวยงามของธรรมชาติที่หลากหลายทำให้ประเทศไทยยังคงเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของนักท่องเที่ยวทั่วโลก “การท่องเที่ยวคุณภาพสูง” คือหัวใจสำคัญที่ทุกภาคส่วนจะต้องหันมาให้ความสำคัญในการพัฒนาจุดเริ่มต้นที่ “สินค้าและบริการ” ซึ่งเป็นหัวใจของการท่องเที่ยว การยกระดับมาตรฐาน (Standard) การเพิ่มความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity) การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology and Innovation) และการประยุกต์ใช้โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ BCG Economy เพื่อความยั่งยืน

คณะทำงานด้านการ “ประสานการขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินการตามแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ ประเด็นการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และหอการค้าไทยได้ร่วมกันพัฒนาเครื่องมือซึ่งเป็นกลไกสำคัญ คือ Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ 1) กินดี (Eat Well) 2) อยู่ดี (Live Well) 3) ออกกำลังกายดี (Fit Well) และ 4) แบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well)

สู่ปลายทางผลลัพธ์และเครื่องมือสำคัญการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง “Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข”



ที่มา: หอการค้าไทย

จากแนวคิด Happy Model ซึ่งเปรียบเสมือนรากฐานที่สร้างให้เกิดการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่สามารถนำไปประยุกต์ได้กับการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เป็นต้น เพื่อนำไปสู่เป้าหมายการท่องเที่ยวคุณภาพสูง สร้างนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่มีกำลังซื้อ มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มีความยินดีจ่ายเพิ่มเพื่อตอบสนองคุณค่าประสบการณ์และสร้างสังคมสุขภาวะ



ที่มา: หอการค้าไทย

Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุขคืออะไร

Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข คือ กลไกการพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว โดยการสร้างคุณค่าเพิ่มและสร้างสังคมสุขภาวะที่ยั่งยืนควบคู่กับการเพิ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพให้กับประเทศ โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ การสร้างการท่องเที่ยวคุณภาพสูง (High Quality Tourism)



ที่มา: หอการค้าไทย

ภายใต้แนวคิด Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข ได้กำหนดองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ได้แก่ 1) กินดี (Eat Well) 2) อยู่ดี (Live Well) 3) ออกกำลังกายดี (Fit Well) และ 4) แบ่งปันสิ่งดี (Give Well) โดยมีรายละเอียดดังนี้

กินดี (Eat Well)

คือ การจัดการคุณภาพและการบริการที่มีคุณค่าทางโภชนาการและสุขอนามัยที่ดี สามารถเชื่อมโยงคุณค่าอัตลักษณ์ท้องถิ่นและรูปแบบวิถีเชิงวัฒนธรรม เช่น การใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น อาหารท้องถิ่น พืชสมุนไพรที่อร่อย สะอาด ปลอดภัยและมีประโยชน์ เป็นต้น

อยู่ดี (Live Well)

คือ การจัดการคุณภาพการรองรับของที่พักรีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ความปลอดภัย การบริการ การดูแลสิ่งแวดล้อม สามารถเชื่อมโยงคุณค่าอัตลักษณ์ท้องถิ่นและรูปแบบวิถีเชิงวัฒนธรรม เช่น การมีที่พักที่ได้มาตรฐาน มีบริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตและไวไฟ (Internet-WIFI) ให้บริการระบบการจัดการขยะและของเสียที่มีมาตรฐาน การจัดการบริการที่เหมาะสม เป็นต้น

ออกกำลังกายดี (Fit Well)

คือ การจัดการและการออกแบบการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้เกิดสุขภาวะที่ดี การเคลื่อนไหวที่เหมาะสม ด้วยกิจกรรมด้านการกีฬากีฬานันทนาการ การละเล่นและประเพณีในท้องถิ่น เช่น ปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน วายน้ำ ดำน้ำ ปีนเขา และมวยไทย เป็นต้น

แบ่งปันสิ่งดี (Give Well)

คือ การจัดการการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการแบ่งปันทางสังคมระหว่างท้องถิ่นในฐานะเจ้าบ้านและผู้เยี่ยมชมเพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกัน ประกอบด้วย 1) แหล่งครีเอทีฟและธรรมะ 2) ธรรมชาติและการเกษตร 3) วัฒนธรรม และ 4) กิจกรรมผจญภัย เช่น ท่องถิ่นแนะนำสินค้าและบริการ สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ (Unseen) การทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน อาสาสมัครเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน ปูกล้วย สอนหนังสือเด็กและอาบน้ำช้าง เป็นต้น

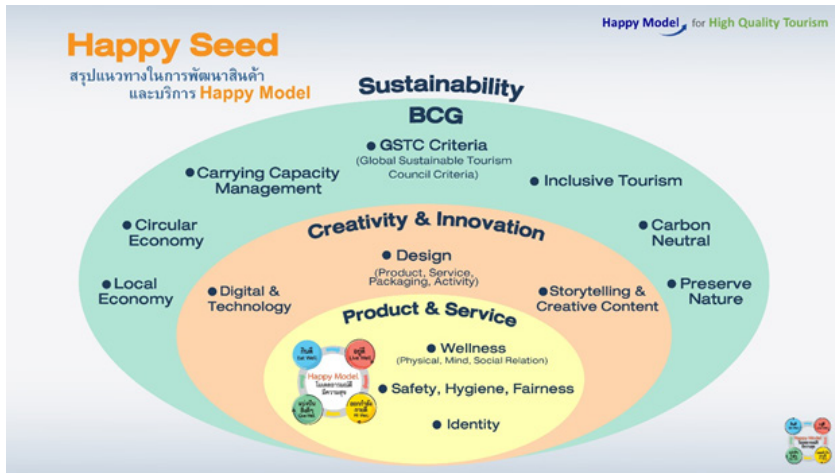
ทั้งนี้ ในการพัฒนาองค์ประกอบหลัก 4 ด้านข้างต้นนั้น ยังจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการเพิ่มมูลค่าด้วย

1) การร้อยเรียงเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ (Storytelling) ในแต่ละท้องถิ่นหรือพื้นที่เพื่อให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวความน่าสนใจต่างๆ เสริมสร้างคุณค่า สร้างความแตกต่างและสร้างตัวตนให้กับสินค้า บริการรวมถึง แปรต้นและภาพลักษณ์โดยรวมของพื้นที่ให้เป็นที่ยอมรับสำหรับนักท่องเที่ยวต่อไป และ 2) การมีคุณภาพและรักษามาตรฐานที่ดี (Quality Standard) มุ่งเน้นด้านความปลอดภัย สุขอนามัยและความเป็นธรรมที่สอดคล้องกับคุณลักษณะแต่ละด้านตามองค์ประกอบ

Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข

คือ แก่นแท้ของการพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวคุณภาพสูง

การสร้าง Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุขเกิดความยั่งยืนจะต้องสร้างจาก “เมล็ดพันธุ์ความสุข” หรือเรียกอีกอย่างว่า **Happy Seed** ซึ่งบรรจุไว้ด้วยหลักการสำคัญของการพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ดังนี้



ที่มา: ทอการค้าไทย

องค์ประกอบที่ 1

สินค้าและบริการ (Product and Service) เปรียบเสมือนเมล็ดพันธุ์หลักที่จะเติบโตงอกงามต่อไป ประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนา ได้แก่ 1) คุณค่าอัตลักษณ์โดดเด่นท้องถิ่น (Identity) ที่สะท้อนความเป็นตัวตน 2) การจัดการมาตรฐาน (Standard) ในด้านความปลอดภัย (Safety) สุขอนามัย (Hygiene) ความเป็นธรรม (Fairness) และ 3) การสร้างสุขภาวะที่ดี (Wellness) ด้วยคุณค่าทางกาย ใจและสังคม ซึ่งเป็นความสามารถระดับพื้นฐานของสินค้าและบริการ ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) กินดี (Eat Well) 2) อยู่ดี (Live Well) 3) ออกกำลังกายดี (Fit Well) และ 4) แบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well)

องค์ประกอบที่ 2

ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) เป็นตัวเสริมสร้างให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) เหมือนส่วนเนื้อที่ห่อหุ้มที่จะช่วยให้เมล็ดพันธุ์นี้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนา ได้แก่ 1) ดิจิทัลและเทคโนโลยี (Digital and Technology) เพื่อสร้างระบบการผลิตและบริการที่ทันสมัยและสามารถเข้าถึงกลุ่มตลาดสมัยใหม่ 2) การออกแบบ (Design) โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การออกแบบบรรจุภัณฑ์และกิจกรรมต่างๆ

องค์ประกอบที่ 3

โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Economy) เปรียบเสมือนเปลือกนอกที่ช่วยสร้างเสริมให้เมล็ดพันธุ์ได้เติบโตอย่างสมบูรณ์ โดยการประยุกต์พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนา ได้แก่ 1) แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ให้คุ้มค่าที่สุด (Circular Economy) 2) แนวการจัดการเพื่อการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์สุทธิให้เป็นศูนย์ (Carbon Neutral) 3) แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม (Inclusive Tourism) 4) แนวคิดเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) 5) แนวคิดการจัดการขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity Management) 6) แนวคิดหลักเกณฑ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับแหล่งท่องเที่ยว (GSTC Criteria) และ 7) การอนุรักษ์ธรรมชาติ (Preserve Nature)



การพัฒนา Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข และการใช้คู่มือ

การพัฒนา Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข เป็นกระบวนการที่ถูกพัฒนาขึ้น
อย่างเป็นระบบโดยแบ่งขั้นตอนการพัฒนามากเป็น 4 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การประเมินศักยภาพของสินค้าและบริการ Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข
ภายใต้แนวคิด “เมล็ดพันธุ์ความสุข (Happy Seed)”

ขั้นที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการ Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุขภายใต้แนวคิด
“เมล็ดพันธุ์ความสุข (Happy Seed)”

ขั้นที่ 3 การขับเคลื่อนสินค้าและบริการ Happy Model โมเดลอารมณ์ดี มีความสุขสู่ตลาด
การท่องเที่ยวคุณภาพ

ขั้นที่ 4 การส่งเสริมสินค้าและบริการ Happy Model สู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูงอย่างยั่งยืน



แนวทางการพัฒนา
สู่โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข

กินดี (Eat Well)

แนวทางการพัฒนาสู่โมเดลอารมณดี มีความสุข ด้านกินดี (Eat Well)

องค์ประกอบหลักที่ 1 สินค้าและบริการ (Products and Services)



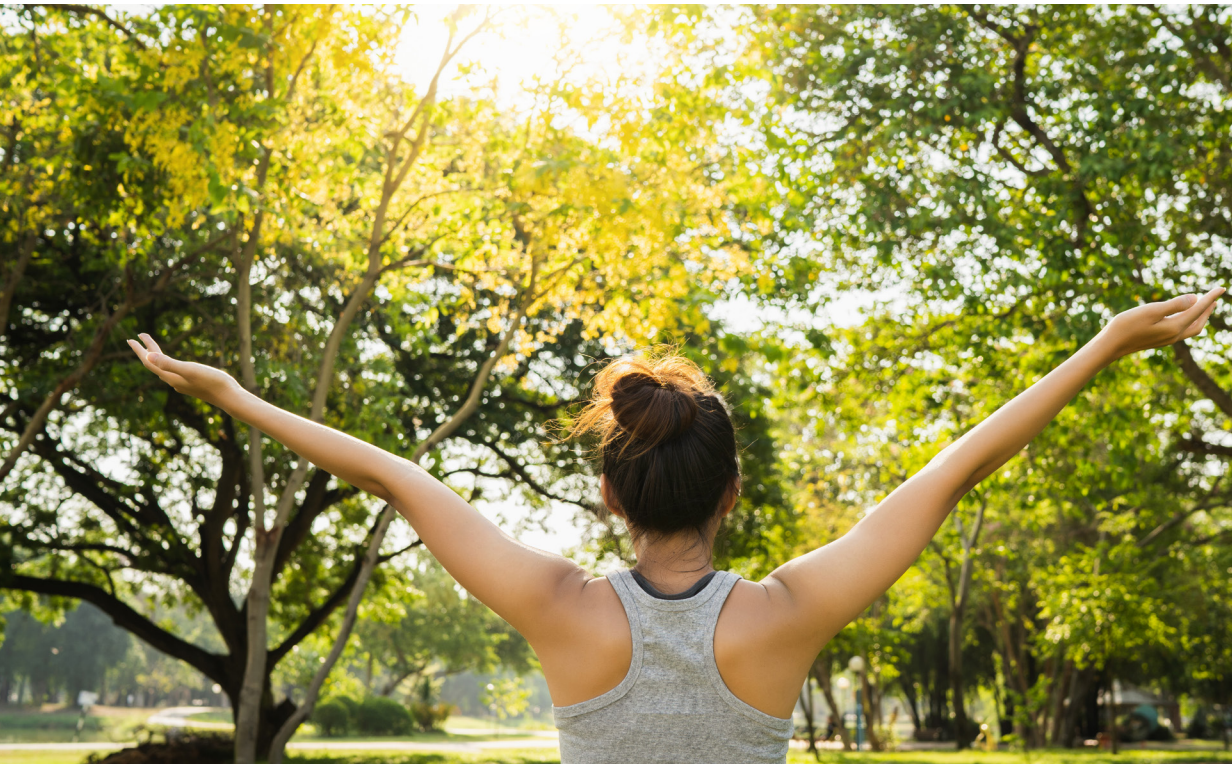
องค์ประกอบย่อย 1

การประยุกต์คุณค่าอัตลักษณ์ท้องถิ่น (Identity)

แนวทางการพัฒนา เป็นการนำเอาผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ระดับจังหวัด/พื้นที่ และอัตลักษณ์ด้านการกินดี มาใช้ในการพัฒนาอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหาร

วิธีการปฏิบัติ

1. ใช้วัตถุดิบที่สะท้อนอัตลักษณ์ท้องถิ่น/สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) มาประยุกต์ใช้กับอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหาร
2. นำเสนอชื่อรายการอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่น สร้างความน่าสนใจและดึงดูดให้ตัดสินใจซื้อ
3. นำเสนอขั้นตอนการจัดหาวัตถุดิบ การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
4. จัดทำสำหรับอาหารและการตกแต่งโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ บรรจุภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
5. กำหนดรูปแบบการบริการอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
6. นำเสนอขั้นตอนและวิธีการรับประทานที่เป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ที่ประทับใจ
7. มีของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น สร้างความน่าสนใจและดึงดูดให้ตัดสินใจซื้อ



องค์ประกอบย่อย 2

คุณค่าด้านสุขภาวะ (Wellness)

แนวทางการพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนาอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารที่คำนึงถึง การสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งทางกาย ใจ และสังคม

วิธีการปฏิบัติ

1. ใช้วัตถุดิบในการประกอบอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหาร ที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ส่งเสริมสุขภาพ ที่แข็งแรง ป้องกันโรค และบำรุงร่างกาย
2. จัดทำอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพหรือส่งเสริมสุขภาพ
3. จัดทำอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารที่หลากหลาย มีตัวอย่าง อาหารสำหรับชมหรือสินค้าตัวอย่าง มีรสชาติอร่อย สร้างอรรถรสและสุนทรีย์ในการรับประทาน
4. จัดทำอาหารที่มีรสชาติอร่อย สร้างอรรถรสและสุนทรีย์ในการรับประทานและมีสิ่งแสดงการรับรอง จากหน่วยงาน (Clean Food/Healthy Food)/องค์กร/บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหาร
5. จัดทำอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหาร โดยใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่นสามารถส่งเสริมคุณค่าด้านเศรษฐกิจ และความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่นและสังคมโดยรวม

องค์ประกอบย่อย 3

มาตรฐานด้านความปลอดภัย (Safety)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความปลอดภัยที่คำนึงถึงอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับผู้บริโภค ผู้จัดเตรียมและผู้ให้บริการ

วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดการความปลอดภัยด้านอาหาร (Food Safety) ที่คำนึงถึงการเลือกวัตถุดิบ การจัดเตรียม วิธีการปรุง และการรับประทานอาหารที่ถูกต้องตามวิธีการที่ปลอดภัย
2. การปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดเตรียมอาหาร การปรุงและการรับประทานอาหาร
3. การเลือกวัตถุดิบทางการเกษตร อาหารประเภทเนื้อสัตว์ โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ปราศจากสารเคมีและสารตกค้าง
4. การเลือกใช้เครื่องปรุงควรเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน มีฉลากแสดงเครื่องหมายการค้า ชื่ออาหาร ปริมาณสุทธิ ข้อความแสดงการผลิต วันหมดอายุ ชื่อที่ตั้ง สถานที่ผลิต นำเข้า ส่วนประกอบเลขสารระบบอาหาร ฉลากโภชนาการ แจ้งรายละเอียดอย่างชัดเจน
5. กำหนดรูปแบบการบริการอาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์อาหารที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
6. จัดเตรียมอุปกรณ์ตามมาตรฐานความปลอดภัยและวิธีการใช้งานอุปกรณ์เมื่อต้องการใช้งาน
7. มีของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น สร้างความน่าสนใจและดึงดูดให้ตัดสินใจซื้อ
8. ระบบการจัดการครัว การจัดเก็บวัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์ที่มีมาตรฐานและปลอดภัย
9. กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงาน
10. กำหนดระเบียบปฏิบัติการทำงานที่เป็นมาตรฐาน
11. กำหนดระบบการจัดการด้านความสะอาด เช่น ระเบียบปฏิบัติการทำความสะอาดพื้นที่ครัวและวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น
12. มาตรฐานเครื่องแบบการแต่งกายที่เหมาะสมและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น ชุดเซฟที่มีมาตรฐาน หมวกคลุมผม รองเท้าเซฟตี้ เป็นต้น
13. มีการกำหนดการฝึกอบรมที่เหมาะสมและส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน
14. จัดทำระบบการจัดการคุณภาพ การควบคุมและติดตามการทำงาน





องค์ประกอบย่อย 4

มาตรฐานด้านสุขอนามัย (Hygiene)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านสุขอนามัยที่คำนึงถึงการใช้วัตถุดิบ ขั้นตอนการผลิต การsirp และการรับรองมาตรฐาน

วิธีการปฏิบัติ

1. ใช้วัตถุดิบ เครื่องปรุง อุปกรณ์ เครื่องจักรและสถานที่ที่มีความสะอาด มีคุณภาพ และปลอดภัยตามหลักสุขอนามัย ได้แก่
 - จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการบริการที่พักรับรองของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ความหนาแน่น ความยืดหยุ่น ระดับแสงสว่าง การระบายอากาศ อุณหภูมิ ความสูงขนาดพื้นที่และความสะอาดตามหลักสุขอนามัย
 - มีระบบการจัดการด้านความสะอาด เช่น รอบระยะเวลาการทำงานสะอาด มีถึงขยะที่เพียงพอและมีระบบการจัดเก็บที่เหมาะสมคำนึงถึงสุขอนามัย มีการจัดการแยกประเภทขยะที่เหมาะสม เป็นต้น
 - มีการใช้วัสดุและอุปกรณ์ระบบอัตโนมัติหรือระบบเลี้ยงการสัมผัส มีการใช้สุขภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและอุปกรณ์การความสะอาด การชำระล้าง ระบบอุปกรณ์อัตโนมัติ
 - มีห้องน้ำแยกประเภทผู้ใช้ ชาย-หญิง คนพิการ และมีจำนวนที่เพียงพอกับการหมุนเวียนของลูกค้า มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ กระดาษชำระ กระดาษชำระ สบู่ ยาฆ่าเชื้อ สำหรับใส่ผ้าอนามัย และป้ายสื่อความหมายด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม จุดแขวนหรือจุดวางของ
 - จัดให้มีพื้นที่สำหรับจัดเตรียม เก็บวัสดุอุปกรณ์ น้ำยาและสารเคมีที่เหมาะสม
2. มีขั้นตอนการผลิต กระบวนการปฏิบัติงาน และมีการจัดการที่มีมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมและหลักสุขาภิบาล มีการจัดเก็บอาหารในอุณหภูมิที่เหมาะสม



องค์ประกอบย่อย 5

มาตรฐานด้านความเป็นธรรม (Fairness)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความเป็นธรรมที่คำนึงถึงผู้รับบริการ/ลูกค้า คู่ค้า หุ้นส่วน พันธมิตร ชุมชนและสังคมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน

วิธีการปฏิบัติ

- อธิบายเงื่อนไขและขั้นตอนการใช้บริการอย่างชัดเจน ได้แก่
 - กำหนดวันและเวลาเปิด-ปิด บริการ
 - กำหนดวิธีการจองและชำระค่าบริการ
 - กำหนดลำดับการรับบริการและระยะเวลาการส่งมอบ
 - กำหนดประเภทลูกค้าและเงื่อนไขสิทธิประโยชน์พิเศษ
 - กำหนดรายละเอียด ขอบเขตของการรับบริการ
 - กำหนดเงื่อนไขขอยกเลิกและการเปลี่ยนแปลงการบริการ
 - กำหนดระบบการประกันและใบรับรองคุณภาพ
- การจัดการด้านราคาที่เป็นธรรม ได้แก่
 - กำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพสินค้าและบริการ
 - แสดงรายการสินค้าและราคาอย่างชัดเจน
 - แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านราคา
- กำหนดนโยบายการชดเชยที่เป็นธรรมให้แก่ลูกค้าอย่างชัดเจน ได้แก่
 - การคืนเงินในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดให้มีการชดเชยด้วยสินค้าและบริการทดแทนในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดทำสินค้าและบริการ เพื่อการชดเชย
 - การรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดตามหลักกฎหมาย
- กำหนดข้อตกลงที่ชัดเจนและเป็นธรรมต่อคู่ค้า หุ้นส่วน และพันธมิตรมีระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ชัดเจนและเป็นธรรม ได้แก่
 - ระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ที่ชัดเจน และเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- การจัดการที่เป็นธรรมต่อชุมชนและสังคม ได้แก่
 - กำหนดนโยบายการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนในราคาที่เหมาะสม
 - มีการกระจายรายได้ไปยังชุมชนอย่างทั่วถึง
 - มีการปฏิบัติต่อสมาชิกชุมชนอย่างเท่าเทียม
 - ต้องมีการส่งเสริมการฝึกทักษะ/โอกาสทางอาชีพให้กับคนในพื้นที่
 - มีนโยบายการจ้างงานคนในชุมชน
 - เปิดโอกาสให้ชุมชนประกอบอาชีพและสร้างรายได้อย่างพึ่งพา
 - การดำเนินการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการใช้ทรัพยากรที่สามารถหมุนเวียนได้
- ไม่ดำเนินกิจการที่ขัดต่อหลักปฏิบัติทางกฎหมาย

A young woman with dark hair tied back, wearing a grey tank top and a backpack, is smiling and looking off to the side. She is holding a plaid bag. The background is a bright, sunny outdoor scene with trees and a blurred building.

แนวทางการพัฒนา
สู่โมเดลอารมณดี มีความสุข

อยู่ดี (Live Well)

แนวทางการพัฒนาสู่โมเดลอารมณดี มีความสุข ด้านอยู่ดี (Live Well)

องค์ประกอบหลักที่ 1 สินค้าและบริการ (Products and Services)



องค์ประกอบย่อย 1

การประยุกต์คุณค่าอัตลักษณ์ท้องถิ่น (Identity)

แนวทางการพัฒนา เป็นการนำเอาผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ระดับจังหวัด/พื้นที่และอัตลักษณ์ด้านการอยู่มาใช้กับพัฒนาที่พิก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

วิธีการปฏิบัติ

1. ใช้วัสดุ ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น ข้อมูลเชิงวัฒนธรรม เรื่องราวที่โดดเด่นมาประยุกต์ใช้เพื่อการออกแบบและตกแต่งให้สามารถสะท้อนคุณค่าอัตลักษณ์ในท้องถิ่น ได้แก่
 - นำวัสดุ ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นประเภทผ้าท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ เช่น เครื่องแบบพนักงาน ผ้าสำหรับตกแต่งห้องพัก สถานที่ต่างๆ ผ้าปูเตียง ผ้าปูโต๊ะ ผ้าม่าน เป็นต้น
 - การนำวัสดุ ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นงานหัตถกรรม มาประยุกต์ใช้ในการตกแต่งพื้นที่ เช่น เครื่องปั้นดินเผา เครื่องจักรสาน งานแกะสลัก งานเย็บปักถักร้อยในการตกแต่งภาชนะต่างๆ เป็นต้น
 - นำข้อมูลเชิงวัฒนธรรมและเรื่องราว มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบพื้นที่ เช่น ลวดลายบนผ้าผนัง ลวดลายของประตู หน้าต่าง ภาพติดฝาผนัง เป็นต้น
 - นำศิลปะ/การแสดง/ดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในสถานที่เพื่อสะท้อนอัตลักษณ์
 - นำอัตลักษณ์ด้านกลิ่นมาใช้ในสถานที่ เช่น กลิ่นดอกไม้ท้องถิ่นในสถานบริการสปา เป็นต้น
2. มีการจัดการด้านที่พัก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่นสามารถสร้างการจดจำเฉพาะพื้นที่และประสบการณ์ใหม่ได้ และจัดทำศักยภาพพื้นที่ให้มีความผสมผสานอัตลักษณ์ท้องถิ่น
3. มีรูปแบบการบริการที่แสดงถึงคุณค่าอัตลักษณ์ในด้านต่างๆ เช่น การทักทายที่เป็นเอกลักษณ์ เครื่องดื่มต้อนรับ การแสดงต้อนรับ เป็นต้น
4. กรณีร้านอาหารจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ควรมีการแบ่งประเภทสินค้า จุดตรวจสอบราคา สิ่งอำนวยความสะดวก ตะกร้า รถเข็น บริการรับฝากของ จุดบริการสำหรับบรรจุสินค้าสำหรับการขนส่ง



องค์ประกอบย่อย 2

คุณค่าด้านสุขภาพ: (Wellness)

แนวทางการพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนาที่พึก สดวกที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่คำนึงถึง การสร้างสุขภาพที่ดีทั้งทางกาย ใจ และสังคม

วิธีการปฏิบัติ

1. ออกแบบที่พัก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งเสริมสุขภาพกาย กรณีธุรกิจที่พักแรม ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกสอดคล้องกับมาตรฐานสมาคมโรงแรมไทย เช่น ควรมีบริการสระว่ายน้ำ ห้องออกกำลังกาย ห้องโยคะ สนามเด็กเล่น สนามกีฬาขนาดเล็ก พื้นที่กิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น
2. จัดแบ่งพื้นที่ (Zone) ตามประเภทการใช้งานและลักษณะลูกค้า เช่น พื้นที่สระว่ายน้ำสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก พื้นที่บริการในอาคารและนอกอาคาร พื้นที่ของลูกค้าประเภทต่างๆ เพื่อความเป็นส่วนตัว เป็นต้น
3. มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการบริหารในพื้นที่สาธารณะ เช่น ตู้กดน้ำ ภาชนะ โขฟา เก้าอี้ เพื่อการรองรับผู้เข้ารับบริการ เป็นต้น
4. จัดเตรียมเฟอร์นิเจอร์และสิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ระบบอัตโนมัติหรือระบบเทคโนโลยี (Application) ระบบรหัสคิวอาร์ (QR-Code) มาประยุกต์ใช้ในการบริการ
5. มีระบบสารสนเทศสัญญาณอินเทอร์เน็ตและสัญญาณไวไฟ ที่เพียงพอต่อการใช้งาน มีการจัดระบบคิวระบบการสั่งการอัตโนมัติเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว
6. มีการจัดตกแต่งสถานที่และทัศนียภาพที่สวยงาม สร้างความตื่นเต้น ประทับใจ และความทรงจำที่ดีได้
7. จัดให้มีการออกแบบที่พัก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถส่งเสริมคุณค่าด้านเศรษฐกิจและความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่นและสังคมโดยรอบ

องค์ประกอบย่อย 3

มาตรฐานด้านความปลอดภัย (Safety)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความปลอดภัยที่พืักสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้รับบริการ ผู้จัดเตรียมและผู้ให้บริการ



วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและสอดคล้องตามกฎหมาย ได้แก่
 - สัญญาณแจ้งเตือนภัย กล้องวงจรปิด ไฟฉุกเฉิน ทางออกฉุกเฉิน จุฬรวมพล
 - จัดให้มีแผนการจัดการสภาวะฉุกเฉิน เช่น การซ้อมหนีไฟ เป็นต้น
 - มีการเตรียมความพร้อมการปฐมพยาบาล ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น หมายเลขโทรศัพท์ หน่วยงานต่างๆ
 - กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน
 - เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและพนักงานอำนวยความสะดวก
2. การจัดเตรียมที่พัก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกปลอดภัยสอดคล้องกับผู้ใช้งาน ได้แก่
 - การจัดเตรียม โต๊ะ-เก้าอี้ ที่นอนและปลอดภัย เหมาะสมสำหรับลูกค้าทั่วไป เด็ก ผู้สูงอายุและคนพิการ
 - จัดเตรียมป้ายบอกทาง ป้ายเตือน และป้ายสื่อความหมายที่จำเป็น ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศตามกลุ่มลูกค้า
 - จัดเตรียมพื้นที่จัดเก็บ เช่น ที่วางรองเท้า ตู้เก็บของส่วนตัว (Locker) จุดฝากของ ที่เพียงพอและปลอดภัย เป็นต้น
 - มีที่จอดรถเพียงพอและมีความปลอดภัย กรณีที่จุดจอดรถมีระยะไกลควรมีบริการรับ-ส่ง
 - การออกแบบสภาพแวดล้อมและพื้นที่ให้เหมาะสมกับการใช้งานของคนทุกๆ กลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงอายุ คนปกติ ผู้พิการ เพื่อให้ไม่มีอุปสรรคในการใช้งาน สร้างความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงพื้นที่การให้บริการ เช่น ทางลาดที่ไม่ชัน ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ ใช้การสื่อสารหลายแบบทั้งภาพ เสียง หรือการสัมผัส และราวจับ เป็นต้น
3. การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงาน ได้แก่
 - กำหนดระเบียบปฏิบัติการทำงานในสภาวะปกติและสภาวะฉุกเฉิน
 - กำหนดหลักการใช้อุปกรณ์ น้ำยาและสารเคมีที่เหมาะสม
 - กำหนดรูปแบบการแต่งกายที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานนั้นๆ
 - กำหนดการฝึกอบรมหลักการการทำงานที่ส่งเสริมความปลอดภัย
 - กำหนดระบบการจัดการคุณภาพ การควบคุม รอบระยะเวลาการใช้งาน การตรวจสอบและติดตามการทำงาน
 - มีใบรับประกันคุณภาพ หรือเอกสารยืนยันความปลอดภัย



องค์ประกอบย่อย 4

มาตรฐานด้านสุขอนามัย (Hygiene)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านสุขอนามัยที่คำนึงถึงที่พัก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้รับบริการ ผู้จัดเตรียมและผู้ให้บริการ

วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่พัก สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐานตามหลักสุขอนามัย ได้แก่
 - การจัดสถานที่ให้เหมาะสมกับการบริการที่พัก การรองรับของสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ความหนาแน่น ความยืดหยุ่น ระดับแสงสว่าง การระบายอากาศ อุณหภูมิ ความสูง ขนาดพื้นที่และความสะอาดตามหลักสุขอนามัย
 - มีระบบการจัดการด้านความสะอาด เช่น รอบระยะเวลาการทำงานสะอาด มีถังขยะที่เพียงพอและมีระบบการจัดเก็บที่เหมาะสมคำนึงถึงสุขอนามัย มีการจัดการแยกประเภทขยะที่เหมาะสม เป็นต้น
 - การจัดการด้านความสะอาดของผ้าสำหรับการบริการ รวมไปถึงเครื่องนอนอย่างสม่ำเสมอ
 - การใช้วัสดุและอุปกรณ์ระบบอัตโนมัติหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้สุขภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและอุปกรณ์การทำความสะอาด การชำระล้าง การระบบอุปกรณ์อัตโนมัติ
 - มีห้องน้ำแยกประเภทผู้ใช้ ชาย-หญิง คนพิการ และมีจำนวนที่เพียงพอกับการหมุนเวียนของลูกค้า มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ กระจกเงา กระจกชำระ สบู่ ยาฆ่าเชื้อ ถุงสำหรับใส่ผ้าอนามัย และป้ายสื่อความหมายด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม จุดแขวนหรือจุดวางของ
 - จัดให้มีพื้นที่สำหรับจัดเตรียม เก็บวัสดุอุปกรณ์ น้ำยาและสารเคมีที่เหมาะสม
 - การปฏิบัติตามหลักมาตรฐาน SHA ทั้งข้อปฏิบัติของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ
2. กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงสุขอนามัยและหลักสุขาภิบาล
 - การปฏิบัติตามหลักมาตรฐาน SHA ทั้งข้อปฏิบัติของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

องค์ประกอบย่อย 5

มาตรฐานด้านความเป็นธรรม (Fairness)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความเป็นธรรมที่คำนึงถึงผู้รับบริการ/ลูกค้า คู่ค้า หุ้นส่วน พันธมิตร ชุมชนและสังคมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน



วิธีการปฏิบัติ

- อธิบายเงื่อนไขและขั้นตอนการใช้บริการอย่างชัดเจน ได้แก่
 - กำหนดวันและเวลาเปิด-ปิด บริการ
 - กำหนดวิธีการจองและชำระค่าบริการ
 - กำหนดลำดับการรับบริการและระยะเวลาการส่งมอบ
 - กำหนดประเภทลูกค้าและเงื่อนไขสิทธิประโยชน์พิเศษ
 - กำหนดรายละเอียด ขอบเขตของการรับบริการ
 - กำหนดเงื่อนไขขอยกเลิกและการเปลี่ยนแปลงการบริการ
 - กำหนดระบบการประกันและใบรับรองคุณภาพ
- การจัดการด้านราคาที่เป็นธรรม ได้แก่
 - กำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพสินค้าและบริการ
 - แสดงรายการสินค้าและราคาอย่างชัดเจน
 - แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านราคา
- กำหนดนโยบายการชดเชยที่เป็นธรรมให้แก่ลูกค้าอย่างชัดเจน ได้แก่
 - การคืนเงินในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดให้มีการชดเชยด้วยสินค้าและบริการทดแทนในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดทำสินค้าและบริการ เพื่อการชดเชย
 - การรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดตามหลักกฎหมาย
- กำหนดข้อตกลงที่ชัดเจนและเป็นธรรมต่อคู่ค้า หุ้นส่วน และพันธมิตรมีระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ชัดเจนและเป็นธรรม ได้แก่
 - ระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ที่ชัดเจน และเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- การจัดการที่เป็นธรรมต่อชุมชนและสังคม ได้แก่
 - กำหนดนโยบายการจัดซื้อวัตถุดิบชุมชนในราคาที่เหมาะสม
 - มีการกระจายรายได้ไปยังชุมชนอย่างทั่วถึง
 - มีการปฏิบัติต่อสมาชิกชุมชนอย่างเท่าเทียม
 - ต้องมีการส่งเสริมการฝึกทักษะ/โอกาสทางอาชีพให้กับคนในพื้นที่
 - มีนโยบายการจ้างงานคนในชุมชน
 - เปิดโอกาสให้ชุมชนประกอบอาชีพและสร้างรายได้อย่างพึ่งพา
 - การดำเนินการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการใช้ทรัพยากรที่สามารถหมุนเวียนได้
- ไม่ดำเนินกิจการที่ขัดต่อหลักปฏิบัติทางกฎหมาย



แนวทางการพัฒนา
สู่โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข

ออกกำลังกายดี (Fit Well)

แนวทางการพัฒนาสู่โมเดลอารมณดี มีความสุข ด้านออกกำลังกายดี (Fit Well)

องค์ประกอบหลักที่ 1 สินค้าและบริการ (Products and Services)



องค์ประกอบย่อย 1

การประยุกต์คุณค่าอัตลักษณ์ท้องถิ่น (Identity)

แนวทางการพัฒนา เป็นการนำเอาผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ระดับจังหวัด/พื้นที่ และอัตลักษณ์ด้านออกกำลังกายดีมาใช้กับพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้เกิดสุขภาพที่ดี การเคลื่อนไหวที่เหมาะสม ด้วยกิจกรรมด้านการกีฬา การนันทนาการ การละเล่นและประเพณีในท้องถิ่น

วิธีการปฏิบัติ

1. ใช้รูปแบบการกีฬา การนันทนาการ การละเล่นและประเพณีในท้องถิ่นมาใช้เพื่อส่งเสริมสุขภาพที่ดี และการเคลื่อนไหวที่เหมาะสม ได้แก่ นาฏศิลป์ การแสดง ดนตรีประจำถิ่นหรือพื้นบ้านมาใช้ในการออกกำลังกายเพื่อสะท้อนอัตลักษณ์
2. จัดสถานที่สำหรับการทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพหรือกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสมที่สะท้อนอัตลักษณ์ของท้องถิ่นสามารถสร้างการจดจำเฉพาะพื้นที่และประสบการณ์ใหม่
3. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของพื้นที่ มีการจัดการแข่งขันและกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน



องค์ประกอบย่อย 2

คุณค่าด้านสุขภาพ (Wellness)

แนวทางการพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้เกิดสุขภาพที่ดี การเคลื่อนไหวที่เหมาะสม ด้วยกิจกรรมด้านการกีฬา การนันทนาการ การละเล่นและประเพณีในท้องถิ่นคำนึงถึงการสร้างสุขภาพที่ดีทั้งกาย ใจ และสังคม

วิธีการปฏิบัติ

1. ออกแบบเส้นทางและระยะทางการให้บริการในจุดต่างๆ ในสถานที่หรือกิจกรรมนั้นๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้รับบริการได้เคลื่อนไหวอย่างเหมาะสม
2. จัดเตรียมสถานที่สำหรับออกกำลังกายและส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่ ห้องสเปา ห้องซาวน่า ห้องโยคะ ห้องออกกำลังกาย สถานที่กิจกรรมสำหรับการผ่อนคลาย
3. มีการจัดพื้นที่ (Zone) เพื่อการออกกำลังกายทั้งพื้นที่ในร่ม และพื้นที่กลางแจ้งโดยคำนึงถึงความปลอดภัย
4. มีพื้นที่อำนวยความสะดวกทั้งก่อนและหลังการออกกำลังกาย เช่น ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องอาบน้ำ เป็นต้น
5. มีอุปกรณ์การออกกำลังกาย เครื่องออกกำลังกาย เครื่องแบบ/ ชุดสำหรับการออกกำลังกายที่มีมาตรฐาน และเพียงพอ
6. มีกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกายและส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสมกับกลุ่มลูกค้าประเภทต่างๆ เช่น ครอบครัว ผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก นักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่ม เป็นต้น
7. มีกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกายและส่งเสริมสุขภาพที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมประเภทการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Soft Adventure) ได้แก่ การดำน้ำ การส่องนก การดูงาน การพายเรือ การเดิน วิ่งและปั่นจักรยาน และการท่องเที่ยวผจญภัยเข้มข้น (Hard Adventure) เช่น การออกกำลังกายประเภทผาดโผน (Extreme) ปีนผา โดร่ม เครื่องร่อน เป็นต้น
8. มีการจัดทำเส้นทางทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ได้แก่ เส้นทางชุมชนวิถีวัฒนธรรม เส้นทางเดินป่า เส้นทางน้ำ ล่องแก่ง เส้นทางศึกษาธรรมชาติ
9. จัดให้มีสถานที่สำหรับการกิจกรรมนันทนาการท้องถิ่น กิจกรรมเพื่อสุขภาพที่ส่งเสริมคุณค่าทางสังคม เชื่อมโยงชุมชนอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
10. สร้างกลุ่มทางสังคมในรูปแบบชุมชน หรือสโมสร เพื่อให้เกิดกิจกรรมการออกกำลังกายร่วมกัน



องค์ประกอบย่อย 3

มาตรฐานด้านความปลอดภัย (Safety)

เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความปลอดภัยการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้เกิดสภาวะที่ดีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมด้วยกิจกรรมด้านการกีฬา การนันทนาการ การละเล่นและประเพณีในท้องถิ่นสำหรับผู้ให้บริการ ผู้จัดเตรียมและผู้ให้บริการ

วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดการระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่และกิจกรรมการออกกำลังกายและการส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องตามกฎหมาย ได้แก่
 - สัญญาณแจ้งเตือนภัย กล้องวงจรปิด ไฟฉุกเฉิน ทางออกฉุกเฉิน จุฬรวมพล
 - จัดให้มีแผนการจัดการสภาวะฉุกเฉิน เช่น การซ้อมหนีไฟ เป็นต้น
 - มีการเตรียมความพร้อมการปฐมพยาบาล ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น หมายโทรศัพท์ หน่วยงานต่างๆ กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน
 - เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและพนักงานอำนวยความสะดวก
 - ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ เช่น ครูฝึก (Coach) พี่เลี้ยง (Trainer) เทรนเนอร์ นักโภชนาการ ดูแลและให้คำแนะนำ เป็นต้น
2. จัดเตรียมสถานที่ออกกำลังกายและกิจกรรมออกกำลังกายส่งเสริมคุณภาพที่ปลอดภัยสอดคล้องกับผู้ใช้งาน ได้แก่
 - จัดเตรียมป้ายสื่อความหมาย ชี้แจงรายละเอียด ป้ายเตือน และป้ายเชิญชวนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการออกกำลังกาย
 - จัดเตรียมพื้นที่จัดเก็บ เช่น ที่วางรองเท้า ตู้เก็บของส่วนตัว (Locker) จุดฝากของ ที่เพียงพอและปลอดภัย เป็นต้น
 - มีพื้นที่และกิจกรรมที่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้บริการโดยบริการให้สอดคล้องกับวัยและสมรรถนะทางกาย
3. จัดให้มีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหลักมาตรฐานความปลอดภัย
 - กำหนดระเบียบปฏิบัติการทำงานในสภาวะปกติและสภาวะฉุกเฉิน
 - กำหนดขั้นตอนหรือหลักปฏิบัติด้านการออกกำลังกายที่คำนึงถึงความปลอดภัย
 - กำหนดหลักการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกายต่างๆ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
 - มีคำแนะนำด้านการแต่งกายที่เหมาะสมในออกกำลังกายแต่ละประเภทนั้นๆ
 - กำหนดรูปแบบการแต่งกายที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานนั้นๆ
 - กำหนดการฝึกอบรมหลักการทำงานที่ส่งเสริมความปลอดภัย
 - กำหนดระบบการจัดการคุณภาพ การควบคุม รอบระยะเวลาการใช้งาน การตรวจสอบและติดตามการทำงาน
 - มีรับประกันคุณภาพ หรือเอกสารยืนยันความปลอดภัย



องค์ประกอบย่อย 4

มาตรฐานด้านสุขอนามัย (Hygiene)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านสุขอนามัยการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้เกิดสุขภาวะที่ดี การเคลื่อนไหวที่เหมาะสมด้วยกิจกรรมด้านการกีฬา การนันทนาการ การละเล่นและประเพณีในท้องถิ่น สำหรับผู้รับบริการ ผู้จัดเตรียมและผู้ให้บริการ

วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สถานที่และกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกายและส่งเสริมสุขภาพ ให้ได้มาตรฐานตามหลักสุขอนามัย ได้แก่

- จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เช่น ความทนทาน ความยืดหยุ่น ระดับแสงสว่าง การระบายอากาศ อุณหภูมิ ความสูง ขนาดพื้นที่ และความสะดวกตามหลักสุขอนามัย เป็นต้น
- มีระบบการจัดการด้านความสะอาด เช่น รอบระยะเวลาการทำงานสะอาด มีถังขยะที่เพียงพอและมีระบบการจัดเก็บที่เหมาะสมคำนึงถึงสุขอนามัย มีการจัดการแยกประเภทขยะที่เหมาะสม เป็นต้น
- ใช้วัสดุและอุปกรณ์ระบบอัตโนมัติหรือระบบเลี่ยงการสัมผัส มีการใช้สุขภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและอุปกรณ์การทำความสะอาด การชำระล้าง การระบบอุปกรณ์อัตโนมัติ
- มีห้องน้ำแยกประเภทผู้ใช้ ชาย-หญิงคนพิการ และมีจำนวนที่เพียงพอกับการหมุนเวียนของลูกค้า มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ กระดาษชำระ กระดาษเช็ดมือ สบู่ ยาฆ่าเชื้อ ถุงสำหรับใส่ผ้าอนามัย และป้ายสื่อความหมายด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม จุดแขวนหรือจุดวางของ
- จัดให้มีพื้นที่สำหรับจัดเตรียม เก็บวัสดุอุปกรณ์ น้ำยาและสารเคมีที่เหมาะสม
- มีการใช้สบู่โฟม ผลิตภัณฑ์เสริมความงามที่มีมาตรฐานรับรองและปลอดภัยต่อการบริการ
- มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าสำหรับชายและหญิง และมีตู้เก็บสัมภาระที่สะอาด
- ห้องน้ำแยกประเภทผู้ใช้ ชาย-หญิง คนพิการ และมีจำนวนที่เพียงพอกับการหมุนเวียนของลูกค้า และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

2. กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงสุขอนามัยและหลักสุขาภิบาล

- การปฏิบัติตามหลักมาตรฐาน SHA ทั้งข้อปฏิบัติของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ



องค์ประกอบย่อย 5

มาตรฐานด้านความเป็นธรรม (Fairness)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความเป็นธรรมที่คำนึงถึงผู้รับบริการ/ลูกค้า คู่ค้า หุ้นส่วน พันธมิตร ชุมชนและสังคมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน

วิธีการปฏิบัติ

- อธิบายเงื่อนไขและขั้นตอนการใช้บริการอย่างชัดเจน ได้แก่
 - กำหนดวันและเวลาเปิด-ปิด บริการ
 - กำหนดวิธีการจองและชำระค่าบริการ
 - กำหนดลำดับการรับบริการและระยะเวลาการส่งมอบ
 - กำหนดประเภทลูกค้าและเงื่อนไขสิทธิประโยชน์พิเศษ
 - กำหนดรายละเอียด ขอบเขตของการรับบริการ
 - กำหนดเงื่อนไขขอยกเลิกและการเปลี่ยนแปลงการบริการ
 - กำหนดระบบการประกันและใบรับรองคุณภาพ
- การจัดการด้านราคาที่เป็นธรรม ได้แก่
 - กำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพสินค้าและบริการ
 - แสดงรายการสินค้าและราคาอย่างชัดเจน
 - แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านราคา
- กำหนดนโยบายการชดเชยที่เป็นธรรมให้แก่ลูกค้าอย่างชัดเจน ได้แก่
 - การคืนเงินในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดให้มีการชดเชยด้วยสินค้าและบริการทดแทนในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดทำสินค้าและบริการ เพื่อการชดเชย
 - การรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดตามหลักกฎหมาย
- กำหนดข้อตกลงที่ชัดเจนและเป็นธรรมต่อคู่ค้า หุ้นส่วน และพันธมิตร มีระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ชัดเจนและเป็นธรรม ได้แก่
 - ระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ที่ชัดเจน และเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- การจัดการที่เป็นธรรมต่อชุมชนและสังคม ได้แก่
 - กำหนดนโยบายการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนในราคาที่เหมาะสม
 - มีการกระจายรายได้ไปยังชุมชนอย่างทั่วถึง
 - มีการปฏิบัติต่อสมาชิกชุมชนอย่างเท่าเทียม
 - ต้องมีการส่งเสริมการฝึกทักษะ/โอกาสทางอาชีพให้กับคนในพื้นที่
 - มีนโยบายการจ้างงานคนในชุมชน
 - เปิดโอกาสให้ชุมชนประกอบอาชีพและสร้างรายได้อย่างพึ่งพา
 - การดำเนินการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการใช้ทรัพยากรที่สามารถหมุนเวียนได้
- ไม่ดำเนินกิจการที่ขัดต่อหลักปฏิบัติทางกฎหมาย



แนวทางการพัฒนา
สู่โมเดลอารมณดี มีความสุข

แบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well)

แนวทางการพัฒนาสู่โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข ด้านแบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well)

องค์ประกอบหลักที่ 1 สินค้าและบริการ (Products and Services)



องค์ประกอบย่อย 1

การประยุกต์คุณค่าอัตลักษณ์ท้องถิ่น (Identity)

แนวทางการพัฒนา เป็นการนำเอาผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตลักษณ์ระดับจังหวัด/พื้นที่ และอัตลักษณ์ด้านการแบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well) มาใช้กับพัฒนาการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการแบ่งปันทางสังคมระหว่างท้องถิ่นในฐานะเจ้าบ้านและผู้เยี่ยมชมเพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกัน

วิธีการปฏิบัติ

1. ใช้องค์ความรู้ เรื่องราวความเป็นมาของท้องถิ่นเพื่อการแบ่งปันสู่สังคม โดยการจัดกิจกรรมสื่อความหมายได้แก่
 - การนำเสนอประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญา มัคคุเทศก์น้อย ทิววัฒนธรรม นักสื่อความหมายท้องถิ่น นักสื่อความหมายธรรมชาติ
 - การนำเสนออัตลักษณ์ท้องถิ่นแปลกใหม่ (UNSEEN) และเรื่องราว โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน การไม่ทารุณสัตว์ และความเชื่อของสังคมในท้องถิ่น สร้างนักท่องเที่ยวอาสาสมัคร เพื่อการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพในท้องถิ่น
2. จัดให้มีพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเจ้าบ้านและผู้มาเยือน ที่สามารถสร้างการจดจำเฉพาะพื้นที่และประสบการณ์ใหม่ได้ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ ธนาคารปู ธนาคารหมึก วิถีชีวิต อ่างน้ำช้างบ้านควาย พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น
3. มีการนำเสนอรูปแบบกิจกรรมเพื่อสังคม ที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยกิจกรรมเพื่อสังคม (Corporate Social Responsibility; CSR) ได้แก่ การปลูกป่า ป่าชุมชน การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ การบริจาค การสอนอาชีพ บริจาค ปลูกปะการัง ทำฝายชะลอน้ำ ห้องสมุดชุมชน เก็บขยะชายหาด
4. การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เช่น ปลูกข้าวดำนา การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เลี้ยงควาย ปลูกผัก ทอผ้า ย้อมผ้า แกะสลักงานป่าน เป็นต้น



องค์ประกอบย่อย 2

คุณค่าด้านสุขภาพ: (Wellness)

แนวทางการพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนาการออกแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการแบ่งปันทางสังคม ระหว่างท้องถิ่นในชุมชนและผู้อยู่อาศัยเพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกับโดยคำนึงถึงการสร้างสุขภาพที่ดีทั้งทางกาย ใจ และสังคม

วิธีการปฏิบัติ

1. ออกแบบกิจกรรมสำหรับการแบ่งปันที่ส่งเสริมสุขภาพกาย ได้แก่ กิจกรรมปลูกป่าชายเลน กิจกรรมอาสาพัฒนาชุมชน กิจกรรมเดินป่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กิจกรรมดำน้ำเก็บขยะ
2. ออกแบบกิจกรรมการแบ่งปันที่ส่งเสริมคุณค่าทางจิตใจ ร่วมทำดี และมีความสุข การจัดพื้นที่แบ่งปันเพื่อกิจกรรมทางสังคม เช่น การจัดพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ พื้นที่ตลาดชุมชน พื้นที่จัดแสดงศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น
3. การออกแบบกิจกรรมเพื่อการแบ่งปันทางสังคม และการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน
4. ออกแบบกิจกรรมส่งเสริมคุณค่าทางสังคมโดยรอบ สร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับท้องถิ่น เป็นศูนย์กลางในการรับบริจาคเพื่อเชื่อมโยงระหว่างผู้ให้และผู้รับ

องค์ประกอบย่อย 3

มาตรฐานด้านความปลอดภัย (Safety) เพื่อการสร้าง “Happy Seed” ด้านแบ่งปันสิ่งดีๆ (Give Well)
แนวทางการพัฒนา เป็นกระบวนการพัฒนาการออกแบบกิจกรรมการทอเกี่ยวเพื่อการแบ่งปันทางสังคม
ระหว่างท้องถิ่นในฐานะเจ้าบ้านและผู้เยี่ยมเยือนเพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกัน



วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดการระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่และกิจกรรมการแบ่งปัน ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามกฎหมาย ได้แก่
 - สัญญาณแจ้งเตือนภัย กล้องวงจรปิด ไฟฉุกเฉิน ทางออกฉุกเฉิน จุดรวมพล
 - จัดให้มีแผนการจัดการสภาวะฉุกเฉิน เช่น การซ้อมหนีไฟ เป็นต้น
 - มีการเตรียมความพร้อมการปฐมพยาบาล ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น หมายเลขโทรศัพท์ หน่วยงานต่างๆ กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน
 - เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและพนักงานอำนวยความสะดวก
2. จัดเตรียมสถานที่ออกกำลังกายและกิจกรรมออกกำลังกายส่งเสริมคุณภาพที่ปลอดภัยสอดคล้องกับผู้ใช้งาน ได้แก่
 - จัดเตรียมป้ายสื่อความหมาย ชี้แจงรายละเอียด ป้ายเตือน และป้ายเชิญชวนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการแบ่งปัน
 - มีพื้นที่และกิจกรรมที่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้รับบริการโดยบริการให้สอดคล้องกับวัยและสมรรถนะทางกาย
3. จัดให้มีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามหลักมาตรฐานความปลอดภัย
 - กำหนดระเบียบปฏิบัติการทำงานในสภาวะปกติและสภาวะฉุกเฉิน
 - กำหนดขั้นตอนหรือหลักปฏิบัติด้านการออกกำลังกายที่คำนึงถึงความปลอดภัย
 - กำหนดหลักการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกายต่างๆ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
 - มีคำแนะนำด้านการแต่งกายที่เหมาะสมในออกกำลังกายแต่ละประเภทนั้นๆ
 - กำหนดรูปแบบการแต่งกายที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานนั้นๆ
 - กำหนดการฝึกอบรมหลักการทำงานที่ส่งเสริมความปลอดภัย
 - กำหนดระบบการจัดการคุณภาพ การควบคุม รอบระยะเวลาการใช้งาน การตรวจสอบและติดตามการทำงาน
 - มีรับประกันคุณภาพ หรือเอกสารยืนยันความปลอดภัย

องค์ประกอบย่อย 4

มาตรฐานด้านสุขอนามัย (Hygiene)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านสุขอนามัยกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการแบ่งปันทางสังคม ระหว่างท้องถิ่นในฐานะเจ้าบ้านและผู้เยี่ยมเยือนเพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกัน



วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สถานที่ และการออกแบบกิจกรรมให้ได้มาตรฐานตามหลักสุขอนามัย ได้แก่
 - จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมเพื่อการแบ่งปัน ได้แก่ ความหนาแน่น ความยืดหยุ่น ระดับแสงสว่าง การระบายอากาศ อุณหภูมิ ความสูง ขนาดพื้นที่ และความสะอาดตามหลักสุขอนามัยเป็นต้น
 - มีระบบการจัดการด้านความสะอาด เช่น รอบระยะเวลาการทำงานสะอาด มีถังขยะที่เพียงพอและมีระบบการจัดเก็บที่เหมาะสมคำนึงถึงสุขอนามัย มีการจัดการแยกประเภทขยะที่เหมาะสม เป็นต้น
 - ใช้วัสดุและอุปกรณ์ระบบอัตโนมัติหรือระบบเลี่ยงการสัมผัส มีการใช้สุขภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและอุปกรณ์การทำความสะอาด การชำระล้าง ระบบอุปกรณ์อัตโนมัติ
 - มีห้องน้ำแยกประเภทผู้ใช้ ชาย-หญิง คนพิการ และมีจำนวนที่เพียงพอกับการหมุนเวียนของลูกค้า มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ กระดาษชำระ กระดาษชำระ สบู่ ยาฆ่าเชื้อ ถุงสำหรับใส่ผ้าอนามัย และป้ายสื่อความหมายด้านสุขอนามัยที่เหมาะสม จุดแขวนหรือจุดวางของ
 - จัดให้มีพื้นที่สำหรับจัดเตรียม เก็บวัสดุอุปกรณ์ น้ำยาและสารเคมีที่เหมาะสม
2. กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงสุขอนามัยและหลักสุขาภิบาล
 - การปฏิบัติตามหลักมาตรฐาน SHA และมาตรฐานที่อยู่ ทั้งข้อปฏิบัติของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ



องค์ประกอบย่อย 5

มาตรฐานด้านความเป็นธรรม (Fairness)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการมาตรฐานด้านความเป็นธรรมที่คำนึงถึงผู้รับบริการ/ลูกค้า คู่ค้า หุ้นส่วน พันธมิตร ชุมชนและสังคมโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน

วิธีการปฏิบัติ

- อธิบายเงื่อนไขและขั้นตอนการใช้บริการอย่างชัดเจน ได้แก่
 - กำหนดวันและเวลาเปิด-ปิด บริการ
 - กำหนดวิธีการจองและชำระค่าบริการ
 - กำหนดลำดับการรับบริการและระยะเวลาการส่งมอบ
 - กำหนดประเภทลูกค้าและเงื่อนไขสิทธิประโยชน์พิเศษ
 - กำหนดรายละเอียด ขอบเขตของการรับบริการ
 - กำหนดเงื่อนไขขอยกเลิกและการเปลี่ยนแปลงการบริการ
 - กำหนดระบบการประกันและใบรับรองคุณภาพ
- การจัดการด้านราคาที่เป็นธรรม ได้แก่
 - กำหนดราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพสินค้าและบริการ
 - แสดงรายการสินค้าและราคาอย่างชัดเจน
 - แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านราคา
- กำหนดนโยบายการชดเชยที่เป็นธรรมให้แก่ลูกค้าอย่างชัดเจน ได้แก่
 - การคืนเงินในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดให้มีการชดเชยด้วยสินค้าและบริการทดแทนในกรณีที่ผิดสัญญาข้อตกลง
 - การจัดทำสินค้าและบริการ เพื่อการชดเชย
 - การรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดตามหลักกฎหมาย
- กำหนดข้อตกลงที่ชัดเจนและเป็นธรรมต่อคู่ค้า หุ้นส่วน และพันธมิตร มีระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ชัดเจนและเป็นธรรม ได้แก่
 - ระบบจัดสรรผลประโยชน์และรายได้ที่ชัดเจน และเป็นธรรมแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- การจัดการที่เป็นธรรมต่อชุมชนและสังคม ได้แก่
 - กำหนดนโยบายการจัดซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนในราคาที่เหมาะสม
 - มีการกระจายรายได้ไปยังชุมชนอย่างทั่วถึง
 - มีการปฏิบัติต่อสมาชิกชุมชนอย่างเท่าเทียม
 - ต้องมีการส่งเสริมการฝึกทักษะ/โอกาสทางอาชีพให้กับคนในพื้นที่
 - มีนโยบายการจ้างงานคนในชุมชน
 - เปิดโอกาสให้ชุมชนประกอบอาชีพและสร้างรายได้อย่างพึ่งพา
 - การดำเนินการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการใช้ทรัพยากรที่สามารถหมุนเวียนได้
- ไม่ดำเนินกิจการที่ขัดต่อหลักปฏิบัติทางกฎหมาย

**แนวทางการพัฒนา
ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม**

(Creativity and Innovation)

แนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)

องค์ประกอบหลักที่ 2 ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)



องค์ประกอบย่อย 1

การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนาสินค้าและบริการ (Digital and Technology)

แนวทางการพัฒนา เป็นการเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนาสินค้าและบริการ

วิธีการปฏิบัติ

1. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในขั้นตอนการผลิตสินค้าและบริการอย่างมีประสิทธิภาพและคำนึงถึงการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal)
 - การจัดทำระบบแอปพลิเคชัน (Application) สำหรับบริการที่เชื่อมต่อกับระบบสมาร์ทโฟน (SMART Phone) ที่มีความสามารถด้านการบริการสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า เช่น การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ระบบการจองหรือสั่งสินค้า การลงทะเบียนเข้าพัก การประเมินความพึงพอใจ เป็นต้น
 - การเข้าร่วมกับระบบแอปพลิเคชันแพลตฟอร์ม (Application Platform) ในรูปแบบเศรษฐกิจ (Sharing Economy) ที่รวบรวมสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มโอกาสการสร้างรายได้และการกระจายสินค้า
 - การจัดทำระบบการขาย/ บริการอัตโนมัติ เช่น ระบบ Kiosk สำหรับการลงทะเบียนหรือการสั่งการอัตโนมัติ ตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติเพื่อเพิ่มระยะเวลาการขายได้ตลอด 24 ชั่วโมง เป็นต้น
 - การจัดทำระบบไลน์โอเพนแชท (Line Open Chat) ซึ่งระบบห้องแชทที่เปิดกว้างให้สามารถเข้าร่วมกันมาคุยกันในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับสินค้าและบริการรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการบริการในด้านต่างๆ
 - การจัดทำระบบการคุยอัตโนมัติ (Chat Bot) ผ่านระบบออนไลน์ช่องทางต่างๆ เช่น Line Facebook Website เป็นการสร้างระบบข้อความอัตโนมัติที่สำคัญที่ใช้สื่อสารเบื้องต้นกับลูกค้า หรือการยกระดับสู่การเป็นระบบตอบคำถามอัตโนมัติ เป็นต้น
 - การใช้ระบบหุ่นยนต์เพื่อการบริการ (Robot) เช่น การบริการทำความสะอาด การส่งของ การบริการอาหาร เป็นต้น
 - การใช้ระบบจดจำใบหน้า (Face Recognition) สำหรับการลงทะเบียนกิจกรรมต่างๆ การยืนยันตัวตน
 - การนำเสนอข้อมูลของสินค้าและบริการด้วยเทคโนโลยี AR และ VR เพื่อนำเสนอบอกเล่าเรื่องราวให้น่าสนใจ
 - การใช้แอปพลิเคชัน (Application) ที่ส่งเสริมการบริการที่สะดวกสบาย เช่น การแปลภาษา เป็นต้น
 - ระบบเซนเซอร์ (Sensor) ต่างๆ สำหรับการเตือน และระบบการควบคุมระยะไกลเพื่อการสั่งการ ระบบ
 - เรียกคิวไร้สาย (Queue Pager)

วิธีการปฏิบัติ (ต่อ)

2. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการสื่อสารข้อมูลไปยังลูกค้า และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างรวดเร็ว
 - การจัดทำสื่อออนไลน์สำหรับการทำการตลาดและการสื่อสารกับลูกค้า (Social Media) โดยจะต้องคำนึงถึงการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือและมีความทันสมัย กระตุ้นให้เกิดความสนใจ ติดตาม การมีส่วนร่วม การสื่อสารและตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการ ได้แก่ การจัดทำเพจ Facebook Fanpage, Instagram (IG), การจัดทำเว็บไซต์ (Website) ทั้งนี้จะต้องพิจารณากลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญ
 - การสร้างกิจกรรมเพื่อการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Relation Management) แนวทางที่องค์กรปฏิบัติตามเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าจากมุมมองขององค์กรความสัมพันธ์ทั้งหมดนั้นครอบคลุมถึงการโต้ตอบโดยตรงกับลูกค้าช่วยเพิ่มประสบการณ์โดยรวมให้กับลูกค้า
 - การสร้างกิจกรรมเพื่อให้ลูกค้าสร้างเนื้อหาต่อธุรกิจ (User Generate Content UGC) คือ เนื้อหาที่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายผลิตขึ้นมาด้วยตัวเองมีการพูดถึงแบรนด์ที่พวกเขาประทับใจในเนื้อหาที่ผลิตออกมา
 - ที่สำคัญเป็นเนื้อหาที่ลูกค้าเต็มใจโดยที่ทางแบรนด์ เช่น เนื้อหาบนโซเชียลมีเดีย (Social Media Content) รีวิวและคำยืนยันกลุ่มผู้ใช้งานจริง (Reviews and Testimonials) บล็อกโพสต์ (Blog Posts) เป็นต้น
 - การโฆษณาผ่านสื่อหรือสังคมออนไลน์ (Social Online Advertising) โดยการทำ Search Engine Optimization (SEO) และ Search Engine Marketing (SEM) รวมถึงการโฆษณาผ่าน Google Ads เป็นวิธีทำการตลาดที่เจ้าของเว็บไซต์ต้องเสียค่าโฆษณาให้กับ Google
3. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อขาย การชำระเงิน การจัดเก็บ การขนส่งสินค้าและบริการอย่างรวดเร็ว
 - การใช้ระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Payment) เช่น การระบบ Wallet ระบบ QR code เป็นต้น
 - การใช้ระบบ RFID (Radio Frequency Identification) สำหรับการอ่านข้อมูลในการจัดการ
 - การใช้ระบบ PMS เพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ
 - การใช้ระบบ POS เพื่อการจัดการงานขาย
 - การรับชำระเงินด้วยระบบ Credit card เพื่อการอำนวยความสะดวกด้านการชำระเงิน
4. มีการจัดทำฐานข้อมูล กระบวนการวิจัยและพัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง





องค์ประกอบย่อย 2

ผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบสินค้าให้น่าสนใจและแตกต่างไปจากเดิม (Product)

แนวทางการพัฒนา เป็นผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการที่มีแนวคิดใหม่ๆ หรือมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในผลิตภัณฑ์สินค้า หรือบริการที่มีอยู่แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการจะต้องมีผลให้ผู้บริโภคหรือลูกค้า

วิธีการปฏิบัติ

1. จัดทำสินค้าให้มีจุดเด่น สะท้อนอัตลักษณ์และเรื่องราวของท้องถิ่นและการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยแนวคิด “เป็นของแท้ในพื้นที่ที่หาจากที่อื่นไม่ได้ (Original Concept)” หรือ “เป็นของหายากที่มีบริการในบางช่วงเวลา (Limited Seasonal)” หรือ “การสร้างแคมเปญจากสินค้าและบริการประเภทพิเศษ (Rare Item)”
2. จัดทำสินค้าที่มีความเฉพาะตัว (Tailor Made) เพื่อการเพิ่มมูลค่าโดยพิจารณาจากความต้องการของลูกค้ารายบุคคลและผลิตให้ตรงตามความต้องการ
3. จัดทำสินค้าและบริการที่มีความเฉพาะตัวที่ลูกค้าออกแบบได้เอง (Do It Yourself DIY) ในจุดที่ทำการผลิตสามารถซื้อเพื่อการครอบครอง
4. จัดทำสินค้าที่ลูกค้าสามารถซื้อและนำไปทำได้ด้วยตนเอง (Buy It Yourself BIY) เช่น การทำชุดส่วนผสมอาหารแล้วลูกค้าสามารถซื้อกลับไปปรุงเองที่บ้าน เป็นต้น
5. จัดทำสินค้าร่วมสมัย (Contemporary Product) โดยการประยุกต์กระแสมโนทัศน์ต่างๆ ในปัจจุบันมาผสมผสานกับอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อตอบสนองกลุ่มตลาดสมัยใหม่ เช่น การทำชาไข่มุกน้ำมะขาม เป็นต้น



องค์ประกอบย่อย 3

การออกแบบบริการใหม่หรือพัฒนาบริการเดิมให้ดีขึ้น (Service)

แนวทางการพัฒนา เป็นการสร้างสรรค์กระบวนการของงานบริการ เพื่อให้ตอบโจทย์ความต้องการหรือแก้ปัญหของผู้บริโภค

วิธีการปฏิบัติ

1. การวางแผนเพื่อการยกระดับขีดความสามารถด้านการบริการ ได้แก่
 - การศึกษาความต้องการของลูกค้า (Customer Insight)
 - การจัดทำระบบการประเมินคุณภาพการบริการ/ความพึงพอใจในการบริการ (Service Quality Evaluation)
 - การจัดทำเส้นทางการรับบริการของลูกค้า (Customer Journey) และการวิเคราะห์จุดสัมผัสบริการ (Service Touchpoint) เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบการบริการ
 - การจัดทำพิมพ์เขียวบริการ (Service Blueprint) เพื่อกำหนดขั้นตอนและลำดับในการทำงาน
 - การจัดทำมาตรฐานกระบวนการบริการ (Standard Operation Procedure SOP) เพื่อสร้างมาตรฐานร่วมกันในการทำงาน
 - การจัดทำมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ (Service Level Agreement SLA) เพื่อควบคุมการบริการให้เป็นไปตามขั้นตอน
 - การจัดทำแผนการจัดการข้อร้องเรียน (Service Recovery) เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเหตุการณ์ไม่คาดคิด
 - การฝึกอบรมเพื่อการยกระดับและพัฒนาพนักงานบริการ (Professional Service Provider Training) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของผู้ให้บริการ
 - การฝึกอบรมเพื่อการยกระดับและพัฒนาหัวหน้างานและผู้ประกอบการ (Management Upskills) เพื่อให้เข้าถึงนวัตกรรมใหม่สำหรับการพัฒนาธุรกิจ
2. การออกแบบการบริการ (Service Design) ให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและการเปลี่ยนแปลงทางด้านการแข่งขัน ได้แก่
 - การจัดทำศูนย์ให้คำแนะนำและช่วยเหลือแบบครบวงจร (Customer Service) หรือ รูปแบบการสื่อสารด้วยสัญญาณภาพและเสียง (VDO Call Service)
 - การให้บริการจองล่วงหน้า
 - การบริการพื้นที่พิเศษสำหรับลูกค้าชั้นพิเศษ
 - การบริการจัดส่งสินค้าและบริการ
 - การให้บริการหลังการขาย



องค์ประกอบย่อย 4

รูปแบบของบรรจุภัณฑ์ที่ดึงดูดใจมากขึ้น (Package)

แนวทางการพัฒนา เป็นบรรจุภัณฑ์ที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

วิธีการปฏิบัติ

1. มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้ให้สะดวกต่อประโยชน์การใช้งานและหลักปฏิบัติทางกฎหมาย ได้แก่
 - การรักษาคุณภาพสินค้า โดยบรรจุในภาชนะโลหะที่ปิดผนึกและถูกหลักอนามัย ปกป้องคุ้มครองและรักษาคุณภาพสินค้า มีความปลอดภัย ประหยัดและมีประสิทธิภาพ
 - การเข้าถึงความหมายและคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน
 - อำนวยความสะดวกในการจัดวางขนส่ง การจัดแสดง การจัดเก็บมีความรวดเร็วสามารถรวมหน่วยของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นหน่วยเดียวได้
 - มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ถูกต้อง ประกอบด้วย 1) ชื่อสินค้า 2) ตราสินค้า 3) สัญลักษณ์ทางการค้า 4) รายละเอียดของสินค้า 5) รายละเอียดส่งเสริมการขาย 6) รูปภาพ 7) ส่วนประกอบของสินค้า 8) ปริมาตรหรือปริมาณ 8) ชื่อผู้ผลิตและผู้จำหน่าย (ถ้ามี) และ 9) รายละเอียดตามข้อบังคับของกฎหมาย เช่น วันผลิต และวันหมดอายุ เป็นต้น หลังจากที่มีการเก็บข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วจึงเริ่มกระบวนการออกแบบด้วยการเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับมาเป็นกราฟฟิกบนบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น
 - การบริการด้านการชำระค่าบริการ
 - พนักงานอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานการทำงาน
 - บริการรับ-ฝากสินค้าและสัมภาระ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับเส้นทางการบริการลูกค้า จุดบริการในรูปแบบการบริการตนเอง (Self Service)
 - จุดประชาสัมพันธ์หรือจุดบริการบริการลูกค้าสัมพันธ์
2. มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้ที่สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์และดึงดูดความสนใจแก่ลูกค้า เช่น มีอัตลักษณ์ท้องถิ่น เป็นต้น
 - มีสิ่งแสดงหรือตัวบ่งชี้ที่เป็นเอกลักษณ์ลักษณะพิเศษที่ดึงดูดและสร้างการจดจำ สื่อสารรายละเอียดสินค้า ดึงดูดผู้บริโภคให้แสดงถึงภาพลักษณ์ได้อย่างชัดเจน
 - บรรจุภัณฑ์ให้สามารถสื่อสารและสร้างผลกระทบต่อผู้บริโภคโดยใช้ความรู้แขนงศิลปะเข้ามาสร้างคุณลักษณะ
 - มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม
 - สามารถเพิ่มมูลค่าและนำไปสู่การตั้งราคาขายได้สูงขึ้นเนื่องจากความสวยงามของบรรจุภัณฑ์จะสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า
3. การจัดทำแพคเกจจิ้งสินค้าและบริการ โดยการรวมสินค้าและบริการเข้าไว้ด้วยกันเพื่อเสนอขายเป็นทางเลือกให้กับลูกค้าตามรูปแบบความสนใจ ด้วยการตั้งราคารวมเพื่อให้ลูกค้ารู้สึกถึงความคุ้มค่าที่ได้รับ



องค์ประกอบย่อย 5

สร้างกิจกรรมใหม่ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถมีส่วนร่วมได้ (Activity)

แนวทางการพัฒนา เป็นประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคม พฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดความตื่นเต้นและทัศนคติแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดความผ่อนคลายและรู้สึกมีส่วนร่วม

วิธีการปฏิบัติ

1. ออกแบบกิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์เชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน (Creative Learning Space) เป็นการจัดพื้นที่หรือการใช้พื้นที่ที่มีอยู่มาสร้างกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้เกิดการเรียนรู้ เช่น พื้นที่จัดแสดงภาพ สิ่งของ วัตถุ แผนที่ต่างๆ การจัดพื้นที่พิพิธภัณฑสถาน ศูนย์เรียนรู้ต่างๆ เป็นต้น
2. ออกแบบกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Activity) มุ่งเน้นให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าได้มีส่วนร่วมกิจกรรมและสร้างประสบการณ์ตรงผ่านการสัมผัส (5 Sense) เช่น การได้ลงมือทำอาหาร เก็บผัก ทอผ้า ระบายสี ประงอาหาร บรรจุสินค้า ชิมอาหาร เป็นต้น
3. ออกแบบกิจกรรมที่ลูกค้ามีส่วนร่วมต่อการสืบสานคุณค่าและรับผิดชอบต่อสังคม (CSR Creative Activity) เป็นการออกแบบกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าได้แสดงบทบาทของการมีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของพื้นที่ และมีส่วนช่วยสร้างประโยชน์ต่อพื้นที่ เช่น กิจกรรมปลูกป่า การบริจาค กิจกรรมเชิงอาสา กิจกรรมการทำความสะอาด การตอบแทนสังคม เป็นต้น

องค์ประกอบย่อย 6

การใช้ประโยชน์จากเรื่องราว องค์ประกอบของสินค้าและบริการมาสร้างเป็นสื่อสร้างสรรค์เพื่อจูงใจผู้บริโภค (Storytelling and Creative Content)

แนวทางการพัฒนา เป็นรูปแบบการเล่าเรื่องแบบหนึ่งทำให้ผู้บริโภครู้สึกเหมือนได้เดินทางไปกับเรื่องเล่านั้น ทำให้คนจดจำเรื่องราวของเนื้อหานั้น และมีส่วนร่วมไปกับเรื่องราวหรือประสบการณ์จากเรื่องราวที่ได้รับ



วิธีการปฏิบัติ

1. สินค้าและบริการสามารถสื่อสารคุณค่าอัตลักษณ์และเรื่องราวท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การสร้างสรรค์รายการอาหาร การออกแบบสถานที่ การสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยว การพัฒนาสินค้าของฝากของที่ระลึก เป็นต้น
2. การพัฒนานักสื่อความหมายท้องถิ่น บุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจต่อเรื่องราวและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างน่าสนใจ เช่น การสร้างมัคคุเทศก์ท้องถิ่น มัคคุเทศก์น้อย ปรากฏชุมชนหรือแม้แต่ผู้ให้บริการทุกระดับจะต้องมีความรู้ความเข้าใจต่ออัตลักษณ์ท้องถิ่นและสินค้าและบริการให้สามารถเป็น “นักสื่อความหมายหรือนักเล่าเรื่อง” เพื่อการส่งเสริมและการถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจ เป็นต้น
3. การสร้างอิทธิพลทางความคิดในท้องถิ่น (Local Influencer) เป็นการพัฒนาศูนย์กลางในท้องถิ่นให้สามารถเป็นตัวแทนของพื้นที่เพื่อที่นำเสนอเรื่องราวต่างๆ นอกจากนี้จะมีข้อมูลเชิงลึกแล้วยังสามารถสร้างความเชื่อมั่นกับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี
4. การใช้ผู้มีอิทธิพลทางความคิด (Key Opinion Leader KOL) เป็นการนำบุคคลที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของสังคม (Social Influencer) มีทำหน้าที่ถ่ายทอดเรื่องราวในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการรับรู้และสนใจมาท่องเที่ยวในพื้นที่
5. การจัดทำสื่อประเภทต่างๆ ที่ได้ผ่านการสืบค้นเรื่องราวต่างๆ ในพื้นที่และสามารถเป็นเครื่องมือสร้างการรับรู้ในพื้นที่และต่างพื้นที่ เช่น การทำโปสเตอร์ (Poster) การสร้างคำขวัญแฮชแท็ก (#) การทำคลิปวิดีโอสั้น การจัดให้มีกิจกรรมถ่ายทอดสดผ่านสื่อออนไลน์ (Live) เป็นต้น

An aerial photograph of a tropical bay, likely in Thailand, featuring dramatic limestone cliffs, white sandy beaches, and clear turquoise water. The scene is lush with green vegetation on the cliffs and surrounding land. The text is overlaid on the right side of the image.

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (BCG Economy)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (BCG Economy)

องค์ประกอบหลักที่ 3 โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model)



องค์ประกอบย่อย 1

การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ให้คุ้มค่าที่สุด (Circular Economy)

เป็นการนำเอาแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนมาประยุกต์ใช้แนวคิดแนวคิด 3R ประกอบด้วย การลด (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) การนำทรัพยากรไปแปรรูปใหม่ (Recycle) เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า และการสร้างความยั่งยืน

วิธีการปฏิบัติ

1. ลดการใช้ทรัพยากร (Reduce) และพัฒนาการบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Friendly Services) ได้แก่
 - การลดวัสดุที่ทำมาจากพลาสติก โฟม โดยไม่จำเป็น สามารถนำไปปรับใช้ในมุมอาหารว่าง เปลี่ยนมาใช้เป็นภาชนะมีคุณภาพ นำมาล้างซ้ำได้หลายครั้ง มีลวดลายสวยงาม เลอะค่า ส่วนน้ำดื่มก็เปลี่ยนมาเป็นขวดแก้ว หรือนำน้ำลิตรใส่อีกแล้วให้ลูกคาร์บอนดื่ม รวมทั้งเลือกใช้ภาชนะธรรมชาติ และย่อยสลายง่าย เช่น ใบตอง ถ้วยใบไม้ หลอดเยื่อไม้ไผ่ เป็นต้น
 - ปรับปรุงการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยลดการใช้ทรัพยากรต่างๆ เช่น อุปกรณ์ ประหยัดไฟ ก๊อกน้ำ ระบบเซนเซอร์ (Sensor) เป็นต้น
 - การประหยัดการใช้น้ำ การใช้ไฟฟ้า เช่น ใช้ไอโซนในกระบวนการซักผ้า เพื่อการใช้น้ำและลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน เป็นต้น
 - การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน หรือพลังงานสะอาด เช่น ติดตั้งโซลาร์เซลล์ เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ เป็นต้น
2. การนำทรัพยากรมาใช้ซ้ำ (Reuse) ได้แก่
 - การเลือกใช้ภาชนะที่สามารถใช้ซ้ำหรือลดการใช้บรรจุภัณฑ์หรือการเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่ส่งคืนผู้ผลิตได้ เช่น กล่องหรือตะกร้า การมอบหรือบริจาคสิ่งของที่เลิกใช้งานแล้วของโรงแรมให้แก่พนักงานหรือองค์กรสาธารณะ มีการเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถเติมใหม่ได้ เป็นต้น
 - การส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าเห็นความสำคัญถึงกระบวนการใช้ซ้ำที่เหมาะสม เช่น การใช้ผ้าประเภทต่างๆ ในห้องพัก เป็นต้น
 - การใช้พลังงานชีวมวล เป็นการผลิตพลังงานจากสิ่งมีชีวิตพืชและสัตว์ จากการหมัก การเผา หรือกรรมวิธีอื่นๆ เพื่อสร้างความร้อน ทำให้เกิดก๊าซและนำความร้อนหรือก๊าซนั้นๆ ไปใช้ต่อ
3. การนำทรัพยากรไปแปรรูปใหม่ (Recycle)
 - การนำเศษอาหาร หรือวัตถุดิบที่เหลือจากการผลิตอาหารไปหมักเป็นปุ๋ย แล้วนำกลับไปบำรุงพืช บำรุงดิน หรือการนำน้ำซ้เข้ามาทำเป็นน้ำยาล้างจานและนำน้ำยาล้างจานมาทำความสะอาด ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
 - การจัดการแบบอัพไซเคิล (Upcycle) เป็นกระบวนการแปลงสภาพของวัสดุหรือสิ่งที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์เป็นวัสดุใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับวงจรการใช้งานเดิมของวัสดุนั้น ผ่านการออกแบบเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เช่น กระเป๋ามาจากถุงน้ำยาล้างจาน เป็นต้น
 - การนำขวดแก้วมาทำเป็นแก้วน้ำ การนำบรรจุภัณฑ์พลาสติกมาทำเป็นเครื่องประดับ การนำเสื้อยืดเก่ามาปรับเปลี่ยนเป็นผ้าเช็ดเท้า
 - การนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ เป็นการส่งคืนวัสดุกลับสู่กระบวนการผลิต ผ่านวงจรของการมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน แทนการทิ้งวัสดุเหล่านั้นไป



องค์ประกอบย่อย 2

แนวการจัดการเพื่อการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์สุทธิให้เป็นศูนย์ (Carbon Neutral)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการเพื่อการลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์สุทธิให้เป็นศูนย์ ประกอบด้วย การลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ตั้งแต่ต้น การดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ปล่อยออกมา การชดเชยคาร์บอนเครดิต (Carbon Offsets)

วิธีการปฏิบัติ

1. มีการคำนวณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก และแนะนำแนวทางการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก
2. ปรับการดำเนินการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Low Carbon) เช่น ปรับกระบวนการผลิตสินค้าและบริการที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือ ธุรกิจบริการขนส่งปรับการดำเนินการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระหว่างการขนส่ง เป็นต้น
3. การชดเชยคาร์บอนสำหรับธุรกิจที่ไม่สามารถลดการปล่อยคาร์บอนได้ทั้งหมด สามารถชดเชยคาร์บอนด้วยการซื้อคาร์บอนเครดิต โดยในกรณีที่สามารถชดเชยคาร์บอนได้บางส่วน และยังคงเหลือปริมาณการปล่อยคาร์บอนอยู่ส่วนหนึ่ง เรียกว่า “Carbon Offset” ส่วนกรณีที่สามารถชดเชยได้ทั้งหมด เรียกว่า “Carbon Neutral”



องค์ประกอบย่อย 3

การจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแบ่งปัน”
(Inclusive Tourism)

แนวทางการพัฒนา เป็นการจัดการที่มุ่งเน้นการเติบโตที่ก่อให้เกิดการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันและสร้างโอกาสอย่างเสมอภาคกันระหว่างคนทุกกลุ่มในสังคมที่คึกคัก เปิดโอกาสทางธุรกิจการท่องเที่ยวและเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจด้านธุรกิจ/กิจกรรมท่องเที่ยว

วิธีการปฏิบัติ

1. การสร้างโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่นนั้นๆ ในการประกอบอาชีพและสร้างรายได้
2. การจัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวจะต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อพัฒนา/ปรับปรุง/แก้ไข หรือกิจกรรมเพื่อสังคมในชุมชนท่องเที่ยว
3. มีกิจกรรมเพื่อตอบแทนและช่วยเหลือชุมชนและสังคมที่เหมาะสม เช่น กิจกรรมเพื่อสังคม กิจกรรมสอนหนังสือให้กับเด็ก กิจกรรมการสอนทักษะอาชีพ กิจกรรมการทำความสะอาด กิจกรรมการปลูกป่า การบริจาคสิ่งของที่ขาดแคลน เป็นต้น
4. การจัดกิจกรรมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนให้เป็นการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้มีการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ถูกนำมาใช้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว
5. การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งวิสาหกิจทางการท่องเที่ยวที่ดำเนินการบริหารโดยคนท้องถิ่น



องค์ประกอบย่อย 4

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่น เช่น การใช้วัสดุในท้องถิ่น กระจายรายได้ให้ชุมชน การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เป็นต้น (Local Economy)

แนวทางการพัฒนา ใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น เพื่อกระจายรายได้ให้ชุมชน สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน การจ้างคนในชุมชนท้องถิ่น และการใช้ทุนทางสังคมในชุมชนท้องถิ่น

วิธีการปฏิบัติ

1. การนำวัตถุดิบ วัสดุ ผลิตภัณฑ์จากท้องถิ่นมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ และยกระดับด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนใกล้เคียง
2. การส่งเสริมการขายสินค้าหรือบริการให้แก่นักท่องเที่ยวโดยตรงโดยคนท้องถิ่น หรือการแบ่งปันพื้นที่ให้กับชุมชนในการจัดจำหน่ายสินค้า
3. การแนะนำและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้า สนใจท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและซื้อสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน
4. การส่งเสริมให้เกิดเครือข่าย ความร่วมมือ และกลไกบริหารจัดการร่วมกับชุมชน
5. การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการในท้องถิ่นผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การฝึกอบรม การถ่ายทอดนวัตกรรมและเทคโนโลยี



องค์ประกอบย่อย 5

มีการจัดการเรื่องความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม
(Carrying Capacity Management)

ความสามารถในการรองรับทางเศรษฐกิจ (Economic Carrying Capacity) คือ การรองรับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่สามารถยกระดับคุณภาพชีวิต และสังคมได้

วิธีการปฏิบัติ

1. การส่งเสริมการจัดการและการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เช่น การต้อนรับ การแนะนำ การแก้ไขปัญหา เป็นต้น
2. มีแผนการจัดการรองรับจำนวนลูกค้าที่เหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา เช่น การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวหรือลูกค้าที่เหมาะสม มีการรับสำรอง/จองล่วงหน้า เป็นต้น
3. มีการวางแผนออกแบบพื้นที่ที่คำนึงถึงการใช้ประโยชน์และการรองรับกิจกรรมนันทนาการ ประกอบด้วยพื้นที่ใช้ประโยชน์กิจกรรมนันทนาการ พื้นที่จอดรถ ที่พักนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ/ห้องสุขา พื้นที่จัดการขยะ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านอาหาร
4. มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเพียงพอต่อปริมาณลูกค้าในแต่ละช่วงเวลา
5. การจัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นของชุมชนและสังคมโดยรอบ เพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะ



องค์ประกอบย่อย 6

แนวทางในการพัฒนาบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว (GSTC Criteria)

แนวทางการพัฒนา การประยุกต์ใช้แนวคิดและหลักเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

วิธีการปฏิบัติ

1. มีการกำหนดกรอบและโครงสร้างการจัดการที่มีประสิทธิภาพสร้างการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของรัฐ เอกชน และประชาชน
2. มีการนำมาตรฐานความยั่งยืนมาใช้เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรับรองมาตรฐาน GSTC
3. มีแผนการติดตามและรายงานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
4. มีการกำหนดนโยบายข้อตกลง กฎระเบียบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน
5. มีการจัดทำ การประเมินผลกระทบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวและวัดผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของชุมชน



องค์ประกอบย่อย 7

การอนุรักษ์ธรรมชาติ (Preserve Nature)

แนวทางการพัฒนา เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดคุณค่าควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้ยาวนาน และก่อให้เกิดผลเสียหายน้อยที่สุด รวมทั้งต้องมีการกระจาย การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึง

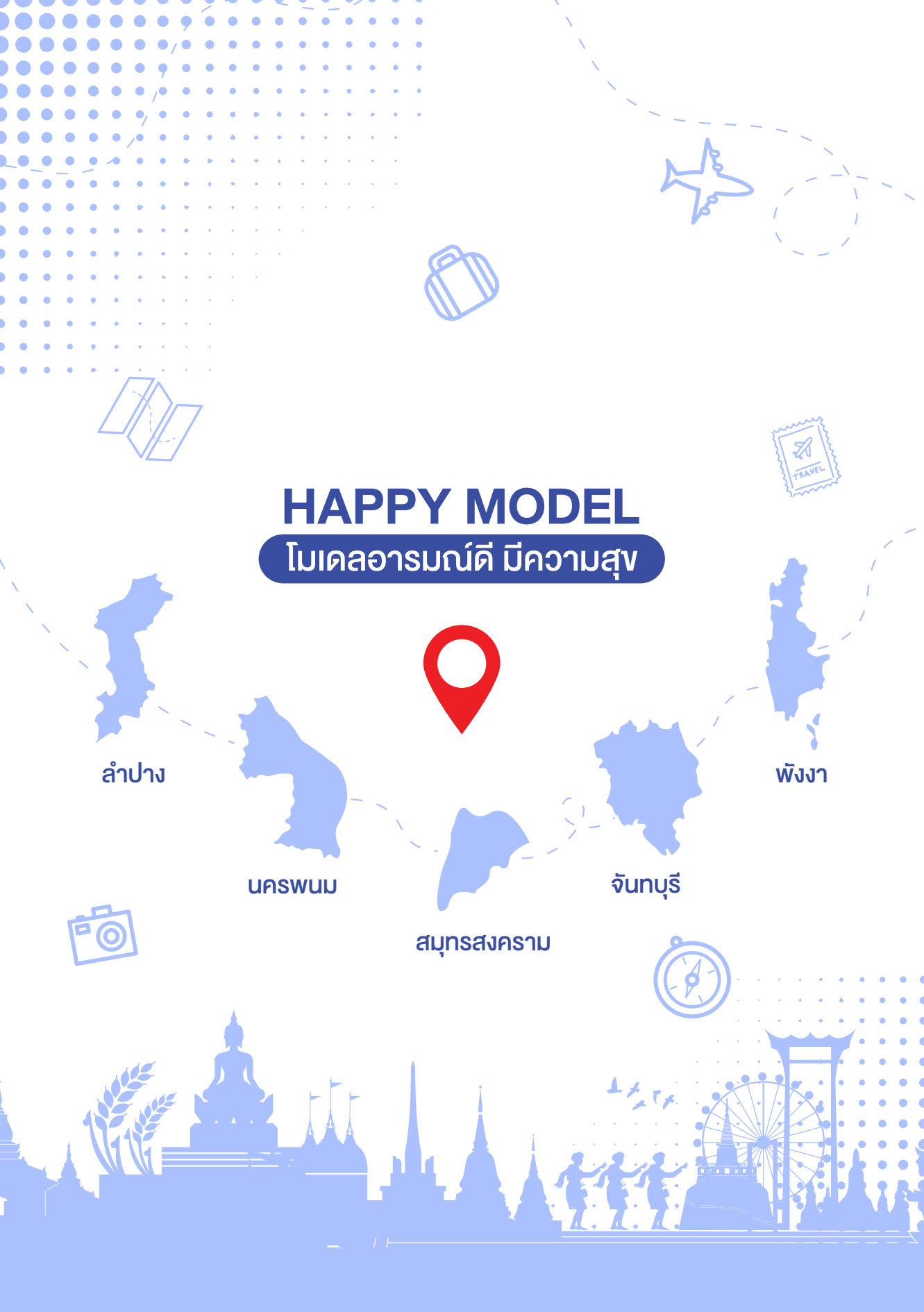
วิธีการปฏิบัติ

1. การจัดการที่คำนึงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคุมและป้องกันของเสียให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ออกกฎหมายมาบังคับใช้เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากร เช่น การเฝ้าระวังการทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูลลงแม่น้ำ คูคลอง การจัดทำแนวป้องกันไฟฟ้า เป็นต้น
2. การบูรณะซ่อมแซม สิ่งของบางอย่างเมื่อใช้เป็นเวลานานอาจเกิดการชำรุดได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีการบูรณะซ่อมแซม ทำให้สามารถยืดอายุการใช้งานต่อไปได้อีก
3. การสนับสนุนการศึกษาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องตามหลักในทุกระดับอายุ ผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ เกิดความรักความหวงแหนและให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง
4. การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ดูแลรักษาให้คงสภาพเดิม เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นของตน การประสานงานเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาชน ให้มีบทบาทหน้าที่ในการปกป้อง คุ้มครอง ฟื้นฟู การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด
5. การส่งเสริมการศึกษาวิจัย ค้นคว้าวิธีการและพัฒนาเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การส่งเสริมสู่ความยั่งยืนด้วย Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข



การส่งเสริม Happy Model สู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูงอย่างยั่งยืนเป็นการสร้างความเข้าใจ และการยอมรับในการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูงด้วย Happy Model ทั้งกับภาครัฐ เอกชน และประชาชน ซึ่งสามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีทั้งความสุข ความรู้ ตลอดจนช่วยส่งเสริม ภาคการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการในพื้นที่อีกด้วย โดยการผลักดันการท่องเที่ยวและบริการของไทยนั้นจะต้องมีจุดขาย มีเรื่องราวที่แตกต่าง และมีกิจกรรมต่อเนื่องที่น่าสนใจแต่ละพื้นที่ มีการประชาสัมพันธ์จุดเด่น และประโยชน์ในการทำกิจกรรมต่างๆ มีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอและนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาต่อยอด การรักษามาตรฐานในระยะยาว การสร้างการรับรู้และปลูกฝังจิตสำนึก สร้างการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น/ชุมชน และแนะนำสถานที่ใหม่ๆ (Unseen) ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้เกิดสินค้าและบริการตามแนวทาง Happy Model กับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมตามมาตรฐาน และถ่ายทอดความรู้และแนวคิด Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุข โดยบุคคลในชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างมีส่วนร่วมในการออกแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัดในการร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยว Happy Model เพื่อนำไปปฏิบัติผ่านการใช้คู่มือ Happy Model โมเดลอารมณดี มีความสุขอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนทั้ง 5 ภูมิภาคต่อไป



HAPPY MODEL

โมเดลอารมณ์ดี มีความสุข



ลำปาง

นครพนม

สมุทรสงคราม

จันทบุรี

พังงา

